

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΩΝ ΙΠΠΟΤΩΝ

ΤΟΥ Κ. ΦΩΤΟΥ ΓΙΟΦΥΛΛΗ

Η ΖΩΗ ΚΑΙ Τ' ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ Γ. ΜΟΥΡΟΥΖΗ

(Η μόνη κίνδυνη είσεργαφία του γένναϊου Έλληνας πρίγκηπος)

Μουρούζη πρώτος έστειλε μάρτυρες στον Πάλλη. Ίσχυρίζετο ότι πρώτος αυτός προσεβλήθη, γιατί ο Πάλλης του είχε επιτεθή πρώτος. Γι' αυτό έβεβαίωνεν ότι είχε ο προσβεβλημένος κ' έχει την έκλογη των όπλων.

Μά και οι μάρτυρες του Πάλλη έλεγαν το ίδιο. "Ότι δηλαδή ο πελάτης των είχε ο προσβεβλημένος.

Οι μάρτυρες ώστόσο συντηρήθηκαν κατ' επανάληψιν και έπεμναν να γίνει άμέσως η μονομαχία. Και των δύο δε οι μάρτυρες είχαν υπολογίσει η μονομαχία να γίνει με τους θαυρτέρους δρους. Οι μάρτυρες του Μουρούζη μέγιστα έζητησαν μονομαχία μέχρι τελικού αποτελέσματος, με μεγάλη σκέπαισιν και με ραβδωτά πιστόλια. Και οι μάρτυρες του Πάλλη το έδέχθησαν.

Η μονομαχία άπερασίθη να γίνει στα Πατήσια, που τότε ήταν για έρημη έξοχη. Οι μάρτυρες έπροσπάθησαν επίσης να τηρηθή άκρα μυστικότητας. Μά οι δημοσιογράφοι κατάρθωσαν να μάθουν και των τόπων και την ώρα της μονομαχίας. Και όχι μόνο τούτο, αλλά είπαν το μυστικό και στους φίλους των. "Ετσι κατά την ώρα της μονομαχίας έτρεξαν εκεί πλήθος κόσμου.

Η μονομαχία θά έγινε μέσα σ' ένα κλειστό οικόπεδο. Εκεί δεν μπορούσε να μη κανείας εκτός των αντίπαλων, τους μάρτυρας και τους γιατρούς. "Όλο δε το πλήθος του κόσμου έμενεν απέξω για να μάρη το αποτέλεσμα της μονομαχίας.

Πρώτος έφθασεν εκεί, μέσα σε ένα άμαξι ο Μουρούζης με τους μάρτυρές του. Μόλις τόν είδεν ο κόσμος, που έπερίμενεν, άρχισε να τόν ζητωκραυγάζη:

— Ζήτω ο Μουρούζης!

— Γειά σου, πάλληκάρη!

— Νά μωσ ζήσης χίλια χρόνια!

— Ζήτω ο άληθινός "Έλληνας πρίγκηπος!

Η έκδηλώσεις αυτές ήταν κάπως και έκδηλώσεις κατά του καθεστώτος, κατά της βασιλείας του Γεωργίου Α'. Κι' αυτό το στενοχωρούσε τόν Μουρούζη. Γιατί δεν έχωνε θέβαια τους πρίγκηπος, ήταν όμως ύπερ του καθεστώτος της βασιλείας του Γεωργίου Α'.

Για ν' αποφυγή λοιπόν συνέχεια αυτών των έπευφημιών, έσπευσεν ο Μουρούζης να μηγί στο περιφραγμένο οικόπεδο.

Σε λίγο έφθασε εκεί και ο Πάλλης με τους μάρτυρές του. Έκαλονίσθη η άπόσταση, έτοποθετήθησαν οι δύο αντίπαλοι αντίκρυ ο ένας στον άλλο, ώρίσθη σκέπαισιν 15 ευεντορλέπτων κ' έδόθη το σύνθημα.

Δύο πυροβολισμοί ακούσθηκαν μαζί την ίδια στιγμή. Μά ούτε ο ένας αντίπαλος ούτε ο άλλος έπεσε. Τί είχε συμβή. "Ο Πάλλης δεν έπέτυχε καθόλου. "Ο Μουρούζης όμως θήκε τόν αντίπαλό του στο δεξιό μέρος της κοιλίας. "Όσο δέν τόν έτραυματίσει!

"Επλησίασαν τότε οι μάρτυρες και οι γιατροί και έξακρίβωσαν με περιεργη σύμπτωση. "Ο Πάλλης είχε στη δεξιά τσεπή του τανταλονιού μια χρυσή αιγυροθήκη, που τού είχε χαρίσει ο πρίγκηπος Νικόλαος. Η σφαίρα θήκε την αιγυροθήκη και έγλύπστησε, χωρίς να έγγισθ το σώμα του.

Αυτή η σύμπτωση έρχολιάσθη ζωηρότατα και άκόμη περισσότερο γιατί το δώρο του Νικολάου έσωσεν από τόν κίνδυνον τόν Πάλλη.

"Ο Μουρούζης έπέμεινε τότε να συνεχισθή η μονομαχία με-

χρις αποτελέσματος, όπως είχαν ώρισθη. Οι μάρτυρες όμως ήθελαν να την θεωρήσουν ως τελειωμένη και έξηγουσαν ότι το αποτέλεσμα έπήλθεν, αφού η σφαίρα του Μουρούζη εύρε τόν Πάλλη. "Αδιάφορον άν δέν τόν έτραυματίσειν...

"Ετελείωσε λοιπόν έτσι η μονομαχία, χωρίς να χυθή αίμα. "Ο Μουρούζης δέν μπορούσε πεία να έπιμνην, αφού όλοι οι μάρτυρες ήταν σύμφωνοι ότι η μονομαχία έτελείωσε. Είπε μόνον: — Καλά. "Εγώ θεωρώ όμως τους δέν έτελείωσε και ότι θά εξακολουθήση μιάν άλλην ήμέρα...

Με αυτήν δε την δικαιολογία να συμπληρωθή με τόν Πάλλη, όπως συνηθίζεται να γίνεται σε κάθε μονομαχία.

"Ο Μουρούζης και ο Πάλλης έμειναν έχθροι.

"Εδώ πρέπει να σημειωθή, ότι η μονομαχία Μουρούζη και Πάλλη δέν έσυνεχισθη ποτέ.

"Ο Μουρούζης δέν μπορούσε πεία να θρή μάρτυρας να στείλη στον Πάλλη, γιατί όλοι οι γνωρίζοντες τους δρους και τά έθια των μονομαχιών έθεωρούσαν πεία ότι το ζήτημα έληξε με την πρώτη μονομαχία.

"Επειτα πολλοί φίλοι του Μουρούζη, τόν έσυμβούλευσαν να μη έπιμνην πεία. Είχε γίνει πολύς θόρυθος, που δέν τόν έσυμφερε ούτε αυτόν, ούτε την βασιλικήν οικογένεια, ένα τέτοιο σύσσορον... "Ετσι ο Μουρούζης έπέσιθη να μην έπιμνην και να προσπαθήση να ξεχάση και τά έπεισόδια και την ώραία κυρία...

Μά τά έπεισόδια αυτά με τόν πρίγκηπα Νικόλαον και τους σάλικους του Γεωργίου Α' είχαν και σπουδαιότερον αποτέλεσμα για τη ζωή του Μουρούζη. Πολύ γρήγορα ο ίλαρχος άνεληφθη ότι η θέσις του ήταν δύσκολη. Στα σπία όπου έπήγαιναν οι βασιλοπάιδες του Γεωργίου, δέν ήταν εύχάριστα δεκτός ο Μουρούζης. Στο στρατό είχε δημοιργήσει έχθρους, γιατί ο Γεώργιος Α' και η οικογένειά του ήταν πολύ λαοφιλείς και είχαν φίλους πολλούς αξιωματικούς. Τέλος παντού ο Μουρούζης έβλεπε πως η θέσις του ήταν στενόχωρη. Μά άκόμα και η θέσις του στο στρατό ήταν πολύ δύσκολη και η πρόδός του πολύ προβληματική, γιατί ήταν φανερό, πως εύρίσκετο πεία «υπο την δυσμενεία» της Βασιλικής Οικογενείας.

Για όλους αυτούς τους λόγους, ο Μουρούζης κατέληξε στην άπόφαση να παραιτηθή από τόν "Έλληικό στρατό και να φύγη από την "Ελλάδα. Το άπόφαισε και τόκαμε.

Παρητήθη και έφυγε για το Παρίσι πάλιν.

Και όταν έφευγε δηιγούνται ότι έλεγαν:

— Αυτός ο Νικόλαος μού έφαγε το μέλλον!

Πραγματικά όμως το μέλλον του στον "Έλληικό στρατό του τό είχε φάγει μιά γυναίκα, η ώραία εκείνη κυρία...

Εχόν όμως καλύτερο μέλλον έξω ο Μουρούζης, όπως θά ίδουμε παρακάτω.

Μόλις πήγε στο Παρίσι ο πρίγκηπος Μουρούζης, θήκε πηλούς του φίλους και εαύανονισε τά γλέντια.

Μά σκέφθηκε και σοβαρότερα και έτσι, με την βοήθεια των παλιών γνωμιών του στο Γαλλικό στρατό, εξανακατατάχθηκε σ' αυτόν. Και υάγιατα τώρα, έπειδή άναγνωρίσθηκε και η υπηρεσία του στην "Ελλάδα, τόν κατέταξαν με τόν βασιλοπατριάρχου του ίππικού.

Βήκε πάλι έτσι τις παλιές του συνήθειες και μεοικους από τους παλιούς του φίλους, που είχε πρωτονονίσει στη σολή και στην υπηρεσία του την παλιά στο Γαλλικό στρατό. Κι' άγοισε να κίνη συχνά παόες μαζί τους.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: "Η συνέχεια.

"Ο αντίπαλος του Μουρούζη στη μονομαχία λοχαγός Α. Πάλλης